

Kära vänner,

Vänligen gå med mig till Lukas 7:36-8:3

³⁶En av fariseerna bjöd hem Jesus på en måltid, och han gick till honom och lade sig till bords. ³⁷Nu fanns i staden en kvinna som var en synderska. När hon fick veta att han låg till bords i fariséns hus, kom hon dit med en alabasterflaska med olja ³⁸och ställde sig bakom honom vid hans fötter och grät. Med sina tårar började hon väta hans fötter och torkade dem med sitt hår. Och hon kysste hans fötter och smorde dem med oljan. ³⁹Farisén som hade inbjudit honom såg det och tänkte: "Om den mannen vore en profet skulle han känna till vad det är för slags kvinna som rör vid honom, att hon är en synderska."

⁴⁰Då sade Jesus till honom: "Simon, jag har något att säga dig."

Simon svarade: "Mästare, säg det." – ⁴¹"Två män stod i skuld hos en penningutlånare. Den ene var skyldig femhundra denarer, den andre femtio. ⁴²Eftersom de inte kunde betala, efterskänkte han skulden för dem båda. Vilken av dem kommer nu att älska honom mest?" ⁴³Simon svarade: "Den som fick mest efterskänkt, skulle jag tro." Jesus sade: "Du har rätt." ⁴⁴Sedan vände han sig mot kvinnan och sade till Simon: "Ser du den här kvinnan? När jag kom in i ditt hus, gav du mig inget vatten till mina fötter. Men hon har vätt mina fötter med sina tårar och torkat dem med sitt hår. ⁴⁵Du gav mig inte någon hälsningskyss, men sedan jag kom in har hon inte upphört att kyssa mina fötter. ⁴⁶Du smorde inte mitt huvud med olja, men hon har smort mina fötter med balsam. ⁴⁷Därför säger jag dig: Hon har fått förlåtelse för sina många synder. Det är därför hon visar så stor kärlek. Men den som har fått litet förlåtet älskar litet." ⁴⁸Sedan sade han till henne: "Dina synder är förlåtna." ⁴⁹Då började de andra bordsgästerna fråga sig: "Vem är den här mannen, som till och med förlåter synder?" ⁵⁰Men Jesus sade till kvinnan: "Din tro har frälst dig. Gå i frid."

¹Därefter vandrade Jesus från stad till stad och från by till by och predikade evangeliet om Guds rike. De tolv var med honom ²och även några kvinnor, som hade blivit befriade från onda andar och botade från sjukdomar: Maria, som kallades Magdalena – från henne hade sju onda andar farit ut – ³vidare Johanna som var hustru till Herodes förvaltare Kusas, och Susanna och många andra som tjänade dem med vad de ägde.

[Bön]

- I denna text så lär oss Jesus några viktiga principer om kärlek och förlåtelse.

Den som blivit förlåten mycket, älskar mycket. Detta är ett av de utmärkande tecknen på en kristen.

- Kyrkofadern Tertulianus ger i ett av sina verk där han försvarar den kristna tron mot hedendomen följande kontrast:

Se hur dom [alltså dom kristna] älskar varandra (för dom själva [alltså hedningarna] hatar varandra) och hur de [alltså dom kristna] är redo att dö för varandra (för dom [alltså hedningarna] är mer redo att döda varandra.)

- Se hur dom älskar varandra. Detta påminner om vår Herre Jesu ord i Joh 13:34-35 ³⁴Ett nytt bud ger jag er, att ni skall älska varandra. Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra. ³⁵Om ni har kärlek till varandra, skall alla förstå att ni är mina lärjungar.”

Vår kärlek till Jesus och vår kärlek till varandra är verkligen ett av de utmärkande tecknen på att vi har blivit förlåtna.

- Har du fått erfara denna förlåtelse? Uppenbarar ditt liv denna kärlek som förlåtelsen bör leda till?

Även om du har fått erfara denna förlåtelse: Känner du kanske som jag att du brister i din kärlek och skulle vilja älska mer?

- Oavsett vad du befinner dig antingen du är kristen eller ej så har denna text mycket att säga oss alla.

I denna händelse så får vi möta tre personer genom vilka vi kan lära oss mycket när det gäller förlåtelse och kärlek.

- Det är en kvinna som kallas synderskan, Farisén som vi senare får reda på hade namnet Simon och så är det Jesus själv.

Låt oss i tur och ordning möta var och en av dem och dra två lärdomar från varje person.

- Låt oss först se på kvinnan. Jesus har blivit inbjuden till en farisé för att äta med honom. Han har lagt sig till bords.

Och helt plötsligt så kommer en objuden gäst. På grekiska så står det: Och se.

- Farisén och hans gäster blir förvånade. Det är inte vem som helst som kommer in som en objuden gäst.

Det var en kvinna som hade ryktet om sig att var Synderskan med stort S. Hon stack ut i mängden som den som personifierades av synd.

- Den som i människors ögon var en större syndare än andra. Vi vet inte vad hon hade begått för någon synd.

Troligen så hade det nog att göra med en sexuell lössläppt livsstil.

- Kanske var hon som kvinnan vid sykars brunn som hade haft 5 män och vars man hon nu var med inte var hennes man.

Eller kanske var hon som många kommentarförfattare tror en prostituerad.

- Vi vet inte. Poängen är den att hon var en stor syndare och alla visste om hennes synd.

Hon var en person som dom religiösa inte ens ville hälsa på med en tång och omöjligt kunde tänka sig att äta tillsammans med.

- Och här så kommer hon oanmäld in på denna bjudning. Kan ni tänka er chocken. Kan ni tänka er viskningarna bland gästerna.

Titta synderskan! Var gör hon här? Kan inte någon köra ut henne o.s.v.

- Vad gör hon då? Jo, hon hade fått veta att Jesus var där i fariséns hus och kom ditt med en alabasterflaska med olja, gick fram till Jesus som låg till bords med sina fötter ut från bordet som man gjorde på den här tiden och började väta hans fötter med sina tårar.

På grekiska så är det ord som här översätts med att väta samma ord samma ofta används för att beskriva hur det regnar.

- Det var inte bara några få tårar som hon fällde utan dom regnade ner från hennes ögon på Jesu fötter och sen så torkade hon dem med sitt hår, kysste hans fötter och smorde dem med en parfymolja.

Vad hon just gjorde var chockerande för gästerna. Alla gästerna från staden visste att hon var en syndare.

- Hon inte bara grät på Jesu fötter utan torkade dem med sitt hår. Detta var något otroligt skamligt i denna kultur.

Att över huvudtaget visa sitt hår för en främmande man ansågs stötande. Den judiska skriften talmud går så långt att den nämner det som ett giltigt skäl för en man att skilja sig från sin hustru om hon hade visat sitt hår för en annan man.

- Att överhuvudtaget tvätta någons fötter var bara ett jobb som man lät den ringaste tjänaren eller en slav göra och denna kvinna till och med torkade Jesu fötter med sitt hår.

Hon ville visa den djupaste form av tacksamhet och sin ovärdighet inför Jesus och uttrycka sin oerhörda kärlek till honom.

- När man hälsade någon på den här tiden så brukade man om man var jämlik kyssa den andre på kinden.

Om en tjänare eller slav hälsade på sin herre så brukade de kyssa dem på handen.

- Men denna kvinna visade sig ännu mer underdånig då hon inte slutade att kyssa Jesu fötter. Och för henne och Jesus så var det inte på ett orent sexuellt sett.

Hon var bara så tacksam och fylld av kärlek till Jesus. Varför gjorde hon då detta?

- V.47 säger: Hon har fått förlåtelse för sina många synder. Det är därför hon visar så stor kärlek.

Grunden till varför hon blev förlåten är inte som man skulle kunna översätta detta för att hon har visat så stor kärlek.

- Utan därför att hon har blivit förlåten som kontexten pekar på. Detta blir tydligt i bland annat liknelsen som vi snart ska se på.

Men också i ordvalet där man använder perfektum som tempus på verbet. Alltså det visar på att hon har blivit förlåten och det är därför hon älskar.

- Troligen så hade hon tidigare hört Jesu predika evangeliet om Guds rike som vi kan läsa om på många ställen i Lukasevangeliet som t.ex. i kap 8:1 hur Jesus gjorde detta från stad till stad och från by till by.

Jesus säger till kvinnan i v.48 Dina synder är förlåtna eller har blivit förlåtna som jag själv översatt det med.

- Och i vers 49 så säger han: "Din tro har fräst dig." Det var inte hennes gärningar och uttryck av kärlek som frälste henne utan hennes tro.
- Vad kan vi då dra för några lärdomar av denna kvinna?

För det första, det spelar ingen roll hur många synder du än har begått eller hur hemska de än må vara.

- Det spelar ingen roll vad du har gjort. Det finns förlåtelse i Jesus. Du måste likt denna kvinna inse att du har syndat och därmed förtjänar Guds dom.

Du måste också inse att Jesus är ditt enda hopp, att det bara är han som kan frälsa dig från din synd till en underbar relation med honom.

- Du kan inte göra ogjort det du har gjort, din synd vittnar mot dig inför en helig Gud.

Du kanske inte är en lika ökad syndare som kvinnan här i denna händelse. Men lika mycket som denna kvinnas synder var uppenbara för folket lika mycket är dina synder uppenbara inför Gud.

- Ja, än mer. Han vet varje synd som ständigt är framför honom och vittnar emot dig att du förtjänar hans dom.

Det finns ingenting du kan göra för att rädda dig själv. Det var inte kvinnans handling som räddade henne utan hennes tro.

- Släpp taget om din synd och förtrösta på Jesus i tro. Detta är det enda som kan rädda dig.

Detta är vår första lärdom angående kvinnan, att det spelar ingen roll vad du har gjort, det finns förlåtelse i Jesus om du bara omvänder dig och tror på honom.

- Den andra lärdomen jag vill att vi ska dra från denna kvinna är vilken otrolig kärlek hon uppenbarar för Jesus.

Hon är villig att göra allt för att uttrycka den. Det spelar ingen roll vad folk tänker, det struntar hon i. Det spelar ingen roll vad det kostar.

- Hon använder en mycket dyrbar parfym för att uttrycka sin kärlek.

Och grunden till denna kärlek är vad Jesus säger i **v. 47 Hon har fått förlåtelse för sina många synder. Det är därför hon visar så stor kärlek. Men den som har fått litet förlåtet älskar litet.**

- Mina vänner, känner ni liksom jag att ni behöver älska mer? Vad är då lösningen på detta?

Först av allt om man inte uppenbarar någon kristen kärlek alls, ja då behöver man bli frälst och få möta Guds kärlek i Jesus Kristus.

- Men om vi då som kristna kommer till korta i vårt uttryck av kärlek. Vad kan vi då göra åt detta?

Den som har blivit förlåten mycket, älskar mycket. Vi måste inse vad vi har blivit förlåtna från. Vi alla som kristna har blivit förlåtna så oerhört mycket och ofta så brister vi i vår insikt om detta.

- Vi behöver få en djupare förståelse över vad det är vi har blivit räddade ifrån, över hur fruktansvärda våra synder är från vilka vi har blivit frälsta.

Tänk dig bara för ett ögonblick på alla synder du har begått i tankar, ord och gärningar.

- Ta bara våra tankar som ett exempel, Om vi bara skulle ta en av oss i detta rum, det spelar ingen roll vem det är och fått projicerat alla dennes syndiga tankar som den har tänkt på en bioduk så lovar jag er att vi skulle kunna sitta och titta på detta i flera veckor i sträck.

Bara detta borde leda till att vi skulle inse att vi är dom mest hemska syndare som finns.

- Jag gillar vad Paul Washer har sagt att om det inte vore för Guds återhållande nåd så skulle Hitler i jämförelse med oss se ut som en korgosse.

Vi måste inse att vi bara genom våra tankar har begått förmodligen 100 000 tals synder.

- Vi är så mycket större syndare än vad vi någonsin skulle kunna tänka oss.

Så ju större självkänedom vi får över djupet av vår synd, ju större borde vår kärlek bli i gensvar till den förlåtelse som vi har fått.

- Så om du känner att du brister i din kärlek. Inse hur mycket du har blivit förlåten och vilken stor kärlek som Gud har visat genom att Jesus dog för dig.

Vi älskar därför att han först har älskat oss som 1 Joh 4:19 säger.

- Vi har nu dragit två lärdomar när det gäller kvinnan. För det första att det spelar ingen roll vad du har gjort, det finns förlåtelse i Jesus om du bara tror på honom.

Vi har också sett vilken otrolig kärlek denna kvinna uppenbarar för Jesus och när vi förstår hur mycket vi har blivit förlåtna så borde vi växa i vår kärlek.

- Låt oss nu gå vidare och se på den andra personen i denna händelse: Simon, Farisén.

Vi vet inte varför Jesus kom hem för att äta med honom, men Jesus han hade ett hjärta för alla syndare.

- Det finns två andra händelser i Lukasevangeliet då Jesus var gäst hos en farisé (11:37; 14:1) och vi båda tillfällena så kom något upp som gjorde att Jesus tillrättavisade sin värd.

Vad blev då Simon fariséns reaktion efter att denna kvinna kom in i hans hem och smorde Jesu fötter.

- I sina tankar så ifrågasatte han henne och Jesus. I vers 39 så sa han för sig själv: "Om den mannen vore en profet skulle han känna till vad det är för slags kvinna som rör vid honom, att hon är en synderska."

I stycket vi gick igenom förra gången så kallade fariseerna Jesus: En vän till publikaner och syndare (Luk 7:34).

- Dom hade inte det hjärta som Jesus hade för syndare och var väldigt snabba att dra slutsatser om andra.

Detta är något vi måste ta varning av. Är vi kanske för snabba att dra slutsatser om andra och har en dömande attityd där vi letar fel i människor eller söker vi deras bästa?

- Jag själv har kämpat med denna synd. Simon både missbedömer Jesus och kvinnan och hade inget hjärta för hennes själ.

Jesus som förstod vad han tänkte svarade honom med att ge en liknelse i v.41-43:

⁴¹”Två män stod i skuld hos en penningutlånare. Den ene var skyldig femhundra denarer, den andre femtio. ⁴²Eftersom de inte kunde betala, efterskänkte han skulden för dem båda. Vilken av dem kommer nu att älska honom mest?” ⁴³Simon svarade: ”Den som fick mest efterskänkt, skulle jag tro.” Jesus sade: ”Du har rätt.”

- Så här så har vi två personer som är skyldiga en penninglånare 500 respektive 50 denarer.

En denar var dagslönen för en vanlig arbetare under den här tiden. Så med dagens mått räknat så skulle det motsvara nästan 2,5 månadslön respektive 2årslöner i våra mått räknat.

- Lägg till ovan på detta att man under den här tiden hade mycket mindre marginaler att leva på där i princip hela lönen gick åt för att få det dagliga upphället att gå runt.

Men här så efterskänker penningutlånaren deras skuld. Det grekiska ordet för att efterskänka har att göra med att visa nåd och används på vissa ställen i NT om att förlåta.

- Så penningutlånanaren visar här de båda nåd så att de får det de inte förtjänar. De blir förlåtna sin skuld.

Till detta lär Jesus Simon en läxa: Vem kommer nu att älska honom mest till vilket Simon svarar: Den som fick mest efterskänkt, skulle jag tro.

- Jesus sa: "Du har rätt". Eller ordagrant: "rätt dömde du". Och nu så väljer Jesus att tillämpa liknelsen på Simon och kvinnan.

Jesus vänder sig om mot kvinnan och säger till Simon: Ser du denna kvinna?

- Självklart så ser han henne, men han ser henne inte såsom Jesus ser henne. Simon dömde rätt om liknelsen. Men i sitt hjärta så fällde han en felaktig dom över Jesus och kvinnan.

"Ser du den här kvinnan? När jag kom in i ditt hus, gav du mig inget vatten till mina fötter. Men hon har vätt mina fötter med sina tårar och torkat dem med sitt hår. ⁴⁵Du gav mig inte någon hälsningskyss, men sedan jag kom in har hon inte upphört att kyssa mina fötter. ⁴⁶Du smorde inte mitt huvud med olja, men hon har smort mina fötter med balsam. ⁴⁷Därför säger jag dig: Hon har fått förlåtelse för sina många synder. Det är därför hon visar så stor kärlek. Men den som har fått litet förlåtet älskar litet."

- Så Jesus han använder liknelsen för att ge en kontrast mellan kvinnan och Simon.

Det har skrivits mycket om Simon hade missat att göra det som man borde gjort för en gäst eller ej?

- Vissa antika källor tyder på att man inte alltid hälsade med en kyss, tvättade fötter och smorde med olja.

Men det finns också många källor som indikerade att detta var vanligt. Så det är inte helt lätt att avgöra om Simon hade gjort det som förväntades av honom som värd.

- Men det är mycket möjligt att han försakat att göra det som var det normala. Kanske detta pekar på att Simon redan misstrodde Jesus innan han bjöd in honom till sitt hem och därmed inte gjorde det som man kulturellt borde.

Vi vet inte om så var fallet men Jesus använder den här situationen för att lära Simon en läxa.

- Oavsett om han inte hade gjort det som förväntades av honom så hade denna kvinna gjort långt mer än vad man hade kunnat tänka sig för att visa sin kärlek till Jesus.

Och så säger Jesus: ⁴⁷**Därför säger jag dig: Hon har fått förlåtelse för sina många synder. Det är därför hon visar så stor kärlek. Men den som har fått litet förlåtet älskar litet.”**

- Jesus pekar här på att hon var som den som var skyldig 500 denarer och Simon som den som var skyldig 50 denarer.

Med andra ord identifierar Jesus dem båda som syndare. Och det är för att kvinnan har blivit förlåten mycket som hon älskar mycket.

- Simon däremot älskar lite. Och här så tror jag att Jesus överdriver med att Simon har blivit förlåten lite. Kontexten ger indikationer på att han i själva verket var som vi sjunger förlorad i sin synd och höll sin väg för sann.

Han var väldigt snabb med att säga till sig själv att kvinnan var en synderska men han såg inte sin egen synd, hans självrättfärdighet.

- I vers 49 så står det att de andra bordsgästerna ordagrant började säga bland/eller i sig själva: Vem är denne som till och med förlåter synder?

Det är inte helt tydligt i texten vad detta betyder. Lukas på flera ställen beskriver hur personer talar till sig själva hur de tänker.

- Så skulle det kunna vara här. Men det skulle även kunna betyda att dom talade tyst med varandra.

Kanske kommer ni ihåg tidigare i kap 5 när Jesus botade den lame mannen att de skriftlärda och fariséerna såg Jesus som en hädare när han sa att den lame mannens synder var förlåtna.

- Troligen så var det detta som bordsgästerna och även Simon tänkte att Jesus hädade. Vem är han att kunna förlåta synder?

Vad kan vi då dra för några lärdomar från Simon? För det första han insåg inte sin egen synd och inte heller sitt behov av att få förlåtelse från Jesus som kvinnan hade gjort.

- Han bedrog sig själv. Han var ju i sina egna ögon inte en syndare som synderskan.

Och är det inte detta problem som vi många gånger har när vi börjar jämföra oss med andra.

- Titta jag gör inte dom där synderna som den där personen gör vilket leder till att vi börjar se oss själva som bättre än andra.

Om vi däremot börjar jämföra oss med Gud och hans Ord så börjar vi i stället se oss själva såsom vi är.

- Det är så lätt att vi bedrar oss själva. Här så skulle jag vilja säga ett varnande ord: Fariséerna var den tidens Bibellärare och många av dom kunde Skriften utantill, men majoriteten av dem var förlorade.

Bara för att man har en stor Bibelkunskap, har lärt sig ett kristet beteendemönster eller har fått uppleva olika övernaturliga saker så betyder det inte att man har blivit frälst.

- I Matt 7:21-23 så säger Jesus ²¹Inte skall var och en som säger 'Herre, Herre' till mig komma in i himmelriket, utan den som gör min himmelske Faders vilja. ²²Många skall säga till mig på den dagen: Herre, Herre, har vi inte profeterat med hjälp av ditt namn

och med hjälp av ditt namn drivit ut onda andar och med hjälp av ditt namn gjort många kraftgärningar? ²³Men då skall jag säga dem sanningen: Jag har aldrig känt er. Gå bort ifrån mig, ni laglösa!

Fariséerna trodde sig känna Gud bättre än någon annan, men dom var förlorade.

- Hur är det med dig? Vad är det som du förtröstar på för att få komma in i himmelriket?

Är det din Bibelkunskap, är det att du lyckas följa ett visst beteende mönster, är det dina upplevelser?

- Vad är det du förtröstar på? Har du insett din synd? Har du insett att du har brutit mot Guds lag och förtjänar att dömas till helvetet.

Har du likt synderskan kommit till insikt om att du inte kan förtjäna att bli förlåten, att ditt enda hopp står till Jesus, att förtrösta på att endast han kan rädda dig från din synd.

- Du kan inte förtrösta på dina gärningar. Omvänd dig och tro på honom så gäller Jesu ord som han sa till kvinnan i v.50 dig:

Din tro har frälst dig. Gå i frid!

- Så vår första lärdom var att Simon inte insåg sin egen synd och inte heller sitt behov av att få förlåtelse från Jesus.

Den andra lärdomen som jag vill att vi ska lägga märke till var hans kärlekslöshet. Och här så tror jag att även vi kristna har mycket att lära.

- Han saknade kärlek för Jesus och för kvinnan. Han hade redan dömt dom båda i sitt hjärta innan han förstått situationen.

Drar vi kanske för snabba slutsatser om människor? Och även om våra slutsatser skulle stämma vad gör vi iså fall för att hjälpa dom?

- Är vårt mål deras eviga väl? Investerar vi tid i dom och vill hjälpa dom? Eller vill vi kanske bara avfärda dom.

Hur är det när det gäller andra kristna som kanske ännu inte förstår det du förstår? Är du snabb att avfärda dom om dom inte håller med dig eller försöker du i saktmod hjälpa dom till den förståelse som du nu har?

- För egen del så får jag säga att om det inte vore för människors saktmod och hjälp i mitt liv så skulle jag inte stå här idag.

Jag var helt fel ute och förstod det inte. Jag skulle lätt kunna blivit avfärdad som en tokig person som trodde på villoläror men människor tog sig i mildhet an mig och hjälpte mig rätt trots att det tog lång tid.

- Det var människor som var fyllda av kärlek till mig och kunde se bortom mina felaktigheter att se mig som person och som ville mig väl.

Jag tror vi alla, mig inkluderat behöver växa mer i denna kärlek och omsorg om varandra.

- Detta är en viktig aspekt för oss som församling att växa i vår kärlek till varandra och för andra kristna.

Att vi bättre skulle ta hand om varandra. Jag skulle verkligen vilja uppmuntra er i att tänka på, läsa, meditera på och be över de skriftställen som talar om "varandra."

- Kanske några har lagt märke till att bland bönämnen som vi tar upp efter söndagsmötena att nästa varje söndag åtminstone något bönämne har med ordet varandra i sig.

T.ex. Att vi enl. Joh 13:34 skulle växa i vår kärlek och omsorg till varandra.

- Att församlingen skulle få präglas av en kultur av lärjungaträning där vi hjälper varandra att växa i vår vandring med Herren.

Att vi skulle växa varandra närmare och förstå behovet av att dela våra glädjeämnen, sorger, prövningar och svårigheter med varandra så att vi enl. Gal 6:2 kan bära varandras bördor och så uppfylla Kristi lag.

- Att vi enligt 1 Thess 5:11 skulle växa i att uppmuntra och uppbygga varandra.
- Ef 4:2 Att vi skulle vara "ödmjuka och milda på allt sätt. Visa tålamod och ha fördrag med varandra i kärlek."

Kära bröder och systrar må vi ha detta i fokus så att vi till skillnad från Simon mer och mer skulle uttrycka vår kärlek till Jesus och varandra.

- Låt oss nu för det tredje och sista se på vad vi kan dra för några lärdomar av Jesus i denna text.

Och liksom med Kvinnan och Simon, farisén så vill jag lyfta fram två lärdomar.

- Den första är: Vem Jesus är? Det är denna fråga som hela detta kapitel har tagit upp och som också kapitlet avslutas med.

De som låg till bords med Jesus började bland/eller i sig själva säga: Vem är denne som till och med förlåter synder?

- Efter att Jesus hade botat änkans son i början på detta kapitel så greps alla av fruktan och prisade Gud och sa: "En stor profet har trätt fram ibland oss", och: "Gud har besökt sitt folk."

Dom insåg att Jesus var en profet men han var mer än en profet. Dom insåg när änkans son hade uppväxits att Gud hade besökt sitt folk.

- Men dom förstod inte att han var Gud själv kommen i köttet.

I nästa stycke där Jesus talar om Johannes så blir det tydligt att han är mäktigare än Johannes, den största profeten under det gamla förbundet och att Jesus verkligen är den som skulle komma, den utlovade Messias.

- Han beskrivs också av fariséerna som en vän till publikaner och syndare.

I vår text för idag så får vi några andra aspekter uppenbarade om vem Jesus är.

- I v.39 så sa fariséen Simon till sig själv: "Om den mannen vore en profet skulle han känna till vad det är för slags kvinna som rör vid honom, att hon är en synderska."

Den efterföljande texten visar att Jesus mycket väl kände till vad det var för en slags kvinna och vad Simon tänkte i sitt hjärta.

- Jesus var mer än en profet. Han var Gud kommen i köttet. Simon såg inte kvinnan så som Jesus såg henne.

Jesus däremot såg inte bara kvinnan såsom hon var. Han såg också Simon precis sådan som han är.

- Här så har vi en viktig princip. Vi kan inte dölja något för Jesus.

Inget skapat är dolt för honom, utan allt ligger naket och uppenbart för hans ögon. Och inför honom måste vi stå till svars (Heb 4:13).

- Han ser både vår synd men han ser också det vi i det tysta gör för honom. Han ser våra uttryck av kärlek som ingen annan ser.

Lev inte för människor som en ögontjänare utan i allt vad du gör oavsett om det är på din arbetsplats, skolan, hemmet eller var helst det vara må så gör det som om du gjorde det för honom.

- Vi ser också i denna text en annan viktig aspekt på vem Jesus är: Han har auktoriteten att förlåta synder.

Att förlåta synder är bara något som Gud ytterst har rätten att göra vilket vi såg i Lukas 5 med den lame mannen.

- Vem är Jesus? Ja detta är en viktig fråga. I veckan så skummade jag igenom en artikel som tog upp just hur många människor i vårt samhälle idag har en avvikande bild på vem Jesus är gentemot hur Bibeln beskriver honom.

Vem är Jesus för dig? Läs Bibeln och låt dig förvandlas av den verkliga Jesus.

- Den andra lärdomen som jag vill att vi ska dra från Jesus i denna text är Jesu hjärta för människor och speciellt för syndare som framförallt uppenbaras i mötet med denna kvinna.
- Jesus han hade ett stort hjärta för kvinnor.

Detta är något som Lukas lyfter fram mer än något av de andra evangelierna som vi t.ex. ser i början på kap 8 hur det var många kvinnor som följde Jesus.

- Det var så illa på den här tiden att judiska män brukade be: Gud jag tackar dig för att du inte gjort mig till en hedning, slav eller kvinna.

Men Jesus lyfte fram grundtanken redan från början i Bibeln att både män och kvinnor har skapats till Guds avbild med samma värde men samtidigt att vi har fått olika roller.

- Det var först med kristendomen som kvinnor accepterades med samma värde som män.

Inom hedendomen under den här tiden så hade man ett ännu större förakt för kvinnor.

- I Rodney Starks bok *The Rise of Christianity* så lyfts detta faktum fram.

Under den här tiden så var det fadern i familjen som avgjorde vilka barn som fick leva och systematiskt så dödade man flickbäbisar vilket gjorde att det fanns ett stort underskott på kvinnor i hela romarriket under den här tiden.

- Rodney poängterar hur detta var en av de bidragande orsakerna till varför kristendomen växte så mycket under den här tiden därför att kristna lät alla barn leva.

Och därmed så var tillväxten bland kristna mycket stor i förhållande till den övriga befolkningen.

- Det var Jesu och apostlarnas hjärta för kvinnor som spred sig bland de kristna vilket gjorde att kristendomen kom att växa så fort, inte bara genom missionerande utan till stor del genom barnafödande och att man förde tron vidare till nästa generation.

Jesus hade inte anseende till person och hans hjärta för alla typer av människor kom att smitta av sig bland hans efterföljare.

- Och speciellt så var det hans hjärta för syndare vilket vi ju alla är. Han var en vän till publikaner och syndare.

Själva syftet med varför han kom i Lukas 19:10 var för att uppsöka och frälsa det som var förlorat.

- Det var inte bara det att han sökte efter det som var förlorat, utan han gick vägen fram till korset för att själv dö i de som var förlorades ställe och uppstå för dem så att vi kan bli räddade från vår synd och dom till en underbar evighet med honom.

Vilken fantastisk Frälsare. Han gav sitt liv för oss så att vi ska kunna leva med och för honom.

- Här så har vi verkligen något att lära oss från honom, hur också vi behöver ha detta hjärta för syndare.

Han åt, drack och umgicks med syndare för att nå dom med evangeliet.

När senast hade du en icke kristen granne, arbetskamrat, skolkamrat eller vän hemma på ett mål mat?

- Philip Ryken har väl sagt: "Ett sätt att testa vår förståelse av Guds nåd är att se hur vi reagerar till de människor som vi tänker på som syndare.

Vad vi säger om dem, hur vi behandlar dem, och vad vi gör (eller inte gör) för att röra deras liv med Jesus Kristi kärlek pekar på vår sanna förståelse av Gud och hans nåd.

- Tyvärr så finns det många kristna som vägrar att engagera sig i människors liv som har andliga problem. De rör inte syndare, och låter inte syndare röra dem."

Jesus han visade ett genuint intresse för syndare och förkunnade för dom det enda som kan rädda dom, evangeliet.

- Den som har blivit förlåten mycket, älskar mycket. Må vi be att vi skulle reflektera Jesu kärlek tillbaks till honom, till dom som ännu inte känner honom och till varandra.

Ett underbart exempel på detta som också det är hämtat från Rodney Starks bok är den attityd som kristna hade under den fruktansvärda epidemi som härjade i Alexandria runt år 260 då människor dog som flugor.

- Rodney refererar till kyrkofadern Dionysios' beskrivningar av denna epidemi om hur kristna visade en kärlek och lojalitet utan gränser där dom osjälviskt hjälpte dom som blev insjukna.

Dionysios skriver: att många [kristna] genom deras omsorg kom att hjälpa andra att bli friska men i denna process så kom dom själva att bli sjuka så att de dog. Dom dog istället för dom som dom hjälpte.

- Hedningarna däremot agerade på motsatt sätt. Så fort epidemin bröt ut stötte man bort de insjukna och flydde från sina kära, kastade ut dom på gatorna redan innan de var döda och behandlade obegravda kroppar som smuts. Även den berömde läkaren Galen flydde av rädsla staden.

Dom kristna däremot hade omsorg om dom sjuka och undanhöll inget för att ge de döda en värdig begravning.

- Dom hade blivit förlåtna mycket och därför så älskade dom också mycket.

Mina bröder & systrar: Också vi har blivit förlåtna så mycket. Det enda naturliga gensvaret är att också vi skulle älska mycket.

- Först och främst att vi älskar vår underbare Herre, och Frälsare Jesus Kristus men också varandra och de som är förlorade.

Må människors vittnesbörd om oss vara precis som Tertulianus skrev: Se hur dom älskar varandra.

- För om vi har kärlek till varandra då ska alla förstå att vi är hans lärjungar precis som Jesus sa.

Låt oss be.